

tagen; heraf følger, at Renunciationerne maatte udsærdiges i Genhold til den endnu bestaaende Thronfølgeorden. Renunciationerne kunde aldeles ikke tage Hensyn til det endelige Resultat af Forhandlingerne om Arvesølgen, hvad dennes Ordning for Fremtiden angik; de høie Medlemmer af Kongehuset maatte renoncere paa den Arveret, de havde efter den bestaaende Arvesølgeord, saaledes at de nærmest Følgende oprykkede i deres Sted i Genhold til den samme Lov, og saaledes er der mellem de stærke Hensyn, som Renunciationerne tage til den agnatiske-cognatiske Arvesølge, og Tanken om en fremtidig blot agnatiske Arvesølge, ingen sand Modsigelse. Renunciationerne have deres store Betydning deri, at de slutte sig til Warschauer-Protocolen og bevirke, at en ny Arvesølgeorden ikke ligesom falder ned fra Himlen eller kom istand ved en vilkaarlig Beslutning fra dansk og fra de fremmede Magters Side, men ved at overføre alle Arverettighederne paa den beqvemteste Person efter den hidtil bestaaende Arvesølgeorden og derfra at tage et nyt Udgangspunkt. Naar det af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amis Ade Balsfreds (Monsrad) er bleven sagt, at der havde viist sig en Modstrid imellem to Tanker, som havde bevirket, at man ikke havde opnaaet et større Resultat, som kunde have været opnaaet, hvis man aldeles havde opgivet den i Renunciationerne liggende Fastholden ved den agnatiske-cognatiske Arvesølge, saa troer jeg, at det er en Misforstaaelse. Det forsikres, siger man, at det kunde have været opnaaet, at den Arveret, som nu tillægges Prinds Christian af Glücksborg og hans mandlige Efterkommere af hans nærværende Ægtefælle, ogsaa var bleven udstrakt til hans mandlige Efterkommere af et muligt andet Ægtefælle. Ja, jeg veed ikke, hvem der er Hjemmelsmand for dette Sagn. Det kan gjerne være, at en enkelt Diplomat, som ikke har sat sig synderlig ind i Sagen, har sagt: Hvorfra kommer denne Indskrænkning i Arveretten til Prindsens Børn just af dette Ægtefælle? Men denne Indskrænkning var meget vel begrundet derved, at man kun vilde have en ny Arvesølgeorden for en Linie, der iøvrigt kaldtes i Genhold til den hidtil bestaaende Arvesølgeorden og havde Roden til sin

fremtidige Ret i den. Det er klart udtalt i Warschauer-Protocolen, at man ved Renunciationer vilde bringe det derhen, at Prinds Christian af Glücksborg igjennem sin Gemalinde og derefter de mandlige Efterkommere af dette Ægtefælle skulde være de nærmeste til Thronen. Var man gaaet videre og havde sagt, at det samme skulde gjælde om Prinds Christians mandlige Efterkommere af et muligt andet Ægtefælle, da havde man enten skabt en ny Arveret uden nogensomhelst Sammenhæng med Fortiden, eller man maatte have lagt Bægt paa og taget Hensyn til Prindsens egen Ægtefælle som Medlem af det sønderborgske Huus, en Betragtning, der fra et dansk Standpunkt var høist betænkelig. Men forsaavidt man i ethvert Tilfælde Intet vilde bringe istand uden ved Hjælp af de nærmest Berettigedes Afkald, hvo tør da sige, at Prindsens ophøvede Gemalinde, som har overført sin Ret paa ham og hans mandlige Efterkommere af dette Ægtefælle, vilde have givet den samme Renunciation, naar Talen var ikke om hendes egne Børn, men om Børn af et muligt andet Ægtefælle? Og hvad er endelig det store Resultat, der skulde være opnaaet ved at man havde indladt sig paa denne saa falske og skæve Opfatning? Det var, at, naar Hs. Høihed Prinds Christian skulde overleve sin Gemalinde og saa atter gifte sig og dernæst faae Sønner, saa kunde de ogsaa have faaet Arveret; det var det hele høist usikre og høist usandsynlige Resultat, man vilde have naaet. Nei, Renunciationerne skulde lede den gamle bestaaende Arveret over paa et Punkt, hvorfra en ny, fra den russiske Indsigelse befriet, Arvesølge kunde udgaa; de skulde bevare Sammenhængen mellem det Gamle og Nye, de skulde gjøre det Nye legitimt; thi det vilde Europa, at det skulde være, og navnlig vilde Keiseren af Rusland mere end nogen Anden, at der ikke i Danmark skulde falde en Konge ned, som ingen af hidtil gyldig Ret udsledet Afkomst havde, og Danmark vilde ikke have en Konge, som maastee søgte sin Afkomst i Høivigholsteenske Theorier. Fra ingen af Siderne kunde man altsaa gaae nogen anden Veie end den, man gik. Jeg troer saaledes, at det stemmer fuldkommen med Sandheden, naar man paa den ene Side siger, at den agnatiske-cognatiske